

třetí vydání!

květen 2009

Panterí drápek

Časopis, co se vám dostane pod kůži

Co najdete v tomto čísle:

20 LET ODDÍLU

Pojednání o aktuálním dění v oddíle	strana 2 - 3
Z historie oddílu	strana 4 - 5
Rozhovor s Jezevcem	strana 6
Reportáž z RK Rozrazilu	strana 7
Střediskové okénko	strana 9
Senzace - Game over	strana 10
Recenze	strana 14
Stalo se - Vícedeňák s Pošťolkami	strana 15
Fotohádanka	strana 16

SLOVO VEDOUCÍHO

Hned z úvodu bych chtěl pochválit celou redakci časopisu, která se po dlouhém asi půl roce rozběhla do slušných obrátek, a tak se nám s toho stává pomalu profesionální tým. Jsem rád za každé vydané číslo a není tomu jinak ani teď. A u chválení můžeme zůstat, protože téma, které bylo tomuto časopisu určeno je vybráno velmi vhodně. Není lepší způsob oslavy dvaceti let našeho oddílu, než vydání časopisu, který je k tomu tematicky zaměřen. Já sám lehce spolupracuji s některými lidmi z redakčního týmu a tak vidím lehce i to, co to obnáší v pozadí. Je to především odhodlání k takovéto činnosti a také organizovanost a souhra. To vše z mého pohledu funguje na jedničku, a tak jediným výsledkem může být to, že tu máme další číslo. A tak tímto způsobem přeji redakci, aby úroveň našeho časopisu stále jen stoupala, abychom se mohli, třeba za deset let, zpětně podívat na časopis a zavzpomínat na staré časy.

Pavel Vecheta – vedoucí roverů

SLOVO REDAKTORA

Držíte v rukou již třetí číslo Panteřího drápku. Po obtížných začátcích se nám, alespoň doufám, podařilo dostat oddílový časopis na velmi slušnou úroveň. Myslím, že by bylo dobré na tomto místě poděkovat celé redakci za věnované úsilí při tvorbě tohoto časopisu. Co vám v tomto časopise mohu doporučit? Plno aktuálních témat a rozhovorů. Panteří oslavují 20 let oddílu. Zejména této události se toto číslo časopisu věnuje. Kromě rozhovorů s bývalými členy najdete na dalších stranách obvyklé rubriky jako zábava, zajímavé odkazy či střediskové okénko. Snažíme se vyhovět také vašim návrhům. Proto na námět jednoho z vás zařazujeme i recenze počítačových her. Myslím, že je z čeho vybírat. Přeji příjemnou četbu!

Petr Kotásek – redaktor Panteřího drápku

Pojednání o současném dění v oddíle

Začalo jaro a s ním přišlo do našich krajů i pěkné počasí. Možná až velmi nečekané. Mnohdy až letní teploty vás určitě nenechaly klidnými a vyrazili jste se ven. Jinak tomu není ani u nás ve skautu. Schůzky vlčat, skautů i roverů se z velké části přesunuly ven na louku nebo do lesa. Není divu, že se tak staly možná i o něco atraktivnější, alespoň soudě podle návštěvnosti schůzek. K ní ovšem přispělo také jisté opatření, které odstartovalo na předtáborovém setkání s rodiči. Do konce školního roku je třeba získat celkem minimálně 160 bodů Pro někoho naprostá pohoda, pro jiné vzniklý problém a obavy. Zdá se ovšem, že zatím opatření plní svůj účel. Docházka členů se zvyšuje. Mnozí si také možná uvědomují, že skaut není běžný kroužek, a že to právě vyvrcholení celoroční činnosti přijde právě v podobě tábora a na něm nechce nikdo chybět.

Právě tábor už se nezadržitelně

blíží. Pro členy to znamená jen zaplatit a odevzdat přihlášku. Vedoucí už začínají pracovat na všech možných organizačních i programových věcech. Chceme totiž, aby byl tábor ještě lepší, než kdy jindy. A vy k tomu určitě můžete také přispět. Na našich webových stránkách je založeno fórum, na kterém čekáme vaše návrhy.

Řeší se také otázka budoucnosti. Milan oznámil definitivní konec ve funkci vůdce oddílu, a tak je dobré zahájit novou éru oddílu

zamyšlením se nad tím, jak by měl oddíl dále vypadat. Toto téma jsme otevřeli na poradě vedoucích, roverů a starších skautů, která proběhla 27.4. Stejně tak se také probírala otázka roverů a další záležitosti. Prostě je toho dost a dost, co se v oddíle děje.

Do toho přichází akce, výlety, či jiné aktivity. Mezi nimi je potřeba vyzdvihnout první větší akci roverů nazvanou Megaakce, první vícedenní výlet s Poštolkami, ekologickou aktivitu - uklízení potoka Vrbovce, vlčácký výlet, či roverskou šifrovací hru Nevzdávej, na níž naše družina roverů vybojovala první místo. Navíc je květen a červen nabitý řadou kvalitních akcí. Do toho všeho ještě dokážeme slavit 20 let oddílu. Jedna akce k tomu určená už proběhla, druhá pro ty starší se teprve uskuteční. A co že z oslav můžete mít? Třeba památečný hrnek, DVD s fotkami z let dávno minulých.

Troufnu si tvrdit, že oddíl jede teď na plné obrátky a to nás toho ještě spousta čeká.

Přejí pohodu v těchto jarních chvílích a také příjemně strávené chvíle nejen ve skautu. Kéž nám konec školního roku rychle uteče. Brzy tu jsou prázdniny a s nimi dlouho očekávaný tábor a snad i další číslo tohoto časopisu.

Petr Kotásek – vedoucí skautů

KOMENTÁŘ

Jaká je v oddíle nejoblíbenější hra.

Na otázku jaká je tvoje nejoblíbenější hra odpovídali jak vlčata, skauti, tak někteří roveři.

Překvapením je určitě hra městečko Palermo, které se ve velké míře objevilo především u vlčat. Stejně tak také Plácaná, která by u vlčat skončila asi na prvním místě.

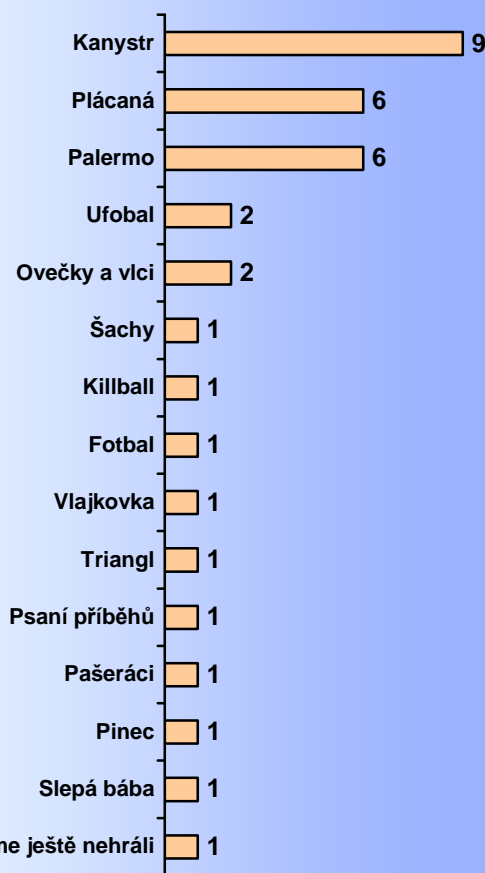
U skautů zase převažují akční a bojové hry jako kanystr, killball a další.

ANKETA

Nejlepší skautská hra

odpovídalo 35 respondentů

20 let oddílu

Z Historie oddílu

z Ivanova povídání na oslavách v klubovně

Oficiálně vznikl náš skautský oddíl v roce 90, již rok předtím oddíl fungoval pod patronací Salesiánů. Oddíl vznikl v lednu 1989 a měl asi 12 členů. První akcí byl výlet na Babí lom. Tahle tradice se myslím udržela dodnes. Ten rok nebyl sice tábor, ale Chaloupka v Beskydech.

Tábořili jsme bez povolení. Bylo to takové sdružení přátel,

kdy nám rodiče svěřili děti. Tenkrát jsme vedli oddíl já a moje žena, pomáhaly tam další holky. Podařilo se nám zlánařit Radka Házyho přes jeho sestru, takže rok na to se dostal do vedení i on. Do skautu jsme se dostali tak, že já jsem po skautingu trochu pošilhával, proto když se to uvolnilo po revoluci a vznikla skautská organizace v Česku, tak první středisko, které jsem našel, bylo na Starém Brně. Tam jsme se přihlásili.

Asi měsíc poté, co jsem tam začal chodit, vznikla aktivita lehce organizovaná panem Mičánkem z Bystrce, který dal dohromady lidi jako byli Jezevec, Kvap, Honza Suchý a já, kteří se motali kolem děcek. Jednou jsme se večer sešli a tím byl položen základ nového střediska tady v Bystrci. Začátky byly krušné, protože jsme neměli klubovnu. Scházeli jsme se po různých místnostech, které nám byly zpřístupněny: klubovna KSČ na Wolmanové, zastupitelstvo, hasička nebo srub v ZOO. Pak se podařilo postavit klubovnu.

První tábory byly hodně obrovské.

Jezdilo tam až 50 lidí. Jezdil tam Honzův oddíl, Jezevcův oddíl a oddíl vlčat, který jsem vedl já s Radkem.

Tenkrát se spalo v podsadových stanech. Týpka začaly asi v roce 1993.

Pavel Švancara

Kdy jsi vlastně vedl?

Od 92. roku

Co tě na tom táhlo, proč jsi začal vést?

Mě to táhlo vždycky. Jednou jsem se setkal s jedním skautem – knězem, kterej mě poprvé skautsky pozdravil v jednom lomu, kde jsem byl na nějaké brigádě. On měl potom po roce 1968 skauty a já jsem za ním chodíval a on mě vždycky povídal, že by potřeboval mladý šikovný kluky a vykládal co by měli všechno umět. No já jsem si říkal: škoda, to já nejsem. Po letech se vystříbřilo, že mně to říkal, abych přišel. To bylo moje první setkání se skautem a když se to uvolnilo po revoluci, tak jsem tíhnul k takovému zálesáctví.

Takže jsi do skautu poté přinesl takovéto křesání, apod.?

No takový věci

Na to jsi přišel jak?

No mě rozdělávání ohně fascinovalo vždycky. Mě lákají takový ty původní postupy, jednoduchý a improvizovaný starý věci, jako třeba to křesání ohně. To mě chytlo docela dost.

Je něco, co se ti ještě nepovedlo a co bys chtěl zkusit?

Ještě je dost věcí co se mi nepovedlo a co mám před sebou. Oheň se třeba dá rozdělat i bez luku. Vím o jednom člověku v Česku, který přišel na dobrou způsob, jak rozdělat oheň pomocí orobince, udělat si takovou bezovou spojku, do toho klacík a třeš, až máš mozoly. Už to mám připravený, třeba se to někdy poddá, nebo mě dojdou síly, protože je to dost o fyzice.

Co tě na skautu obohatilo, nebo co se ti líbilo?

To co mě obohatilo, bylo to, že jsem se setkal s klukama, kteří uměli říct: „to se vsákne“, to jsem slyšel od Šedina. Někde jsme šli, spadl oběma nohama do blata, jiní kluci by nadávali, ale on šel dál a nic si z toho nedělal.

A máš třeba nějaký konkrétnější zážitek?

Konkrétnější zážitek třeba z etapovky. Nejvíc se mi líbila etapovka Pony Express ta mě chytla za srdce tolik, že mi to zůstalo a občas si zajezdím ve westernovém sedle.

V roce 1992 přišel Pavel Švancara do oddílu. S jeho příchodem oddíl nabýval na obrátkách. Například jsme rozdělávali oheň křesadlem, vznikl časopis, družinové kroniky a další nové hry a činnosti.

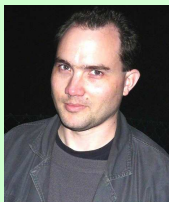
V 93 došlo k další události, kdy se odloučil od našeho oddílu Honza Suchý. Po zkušenostech z táborů které byly náročné ve velkém počtu lidí, došlo k rozdělení oddílu na 35 a 36 a Honza začal vést 36. oddíl, dneska Termity.

Touto dobou stále mluvíme o 35. oddílu vlčat, skauty vedl Jezevec.

V roce 96 vznikla družina Tarpanů. Každý člen družiny Tarpanů složil zkoušku a podepsal listinu, která je někde dobře zakopaná v lese dodnes.

Michal Černý - Kofik

Od kdy do kdy jsi chodil do skautu?

Do skautu od té doby, co byl oficiální takže po 89, ale už jsme tam byli předtím jako ti „tajní“. No a asi do nějakého 98. nebo 99. roku.

Proč jsi odešel?

Kvůli škole asi. Pak tam byly problémy v Mědvědech, Jezevec na nás neměl moc čas a já jsem pak maturoval.

Jaká byla tvoje nejoblíbenější hra?

Nejvíce se vždycky hráli Pašeráci, ale byly i zážitky jako když Murphy vylezl na strom a pak nemohl slézt dolů. Pak taková klasika, když někomu skončil ešus v latríně - to byl Loďas. (Loďas a jeho průsery). Nebo když byl náměsíčněj, tak se musel zavřít do srubu, aby nemohl ven, pak se o dveře zapřelo pádlo. Pak tam byli takoví to bych neměl říkat, co chodili na tajno třeba na jídlo.

Třeba Milan?

Třeba.

Tarpani vznikli kvůli tomu, abychom udrželi starší kluky, kteří by se rekrutovali ve vedoucí. To se nakonec povedlo, i když někteří z nich začali vést v novém vodáckém oddíle, který vznikl v roce 1999 a to byli Kormoráni. Táboře se každý rok odehrávaly v Matějovci. Jen v roce 1999 jsme tábořili ve Sloupu místo Termitů. Ještě stále byli budoucí Panteří známí pod názvem 35. oddíl vlčat a skautů, název Panteří vznikl až o několik let později, kdy se mi podařilo oddíl předat mnohem mladším. Vzpomínám si, že jsem se asi 2 nebo 3 roky snažil oddíl předat klukům, kteří ho vedli, to se nedařilo. Až, když na jeden tábor přijel Milan, který se uvolil, že by to na rok zkusil. Od té doby Milan vede oddíl asi 5 let až dodnes.

Petr Balous - Mozek

Kdy jsi chodil do oddílu

90 podzim – 99 jaro

Co ze skautského života ti utkvělo v paměti?

Nejvíce mi utkvěly v paměti mé úspěšné případy.

Kolik ti bylo když si začal chodit do oddílu?

Asi šestnáct.

A co třeba nějaký speciální zážitek na táboře?

Nejzvláštnější zážitek asi byl, když jsem se mohl koupat ve stanu.

Co..., jak?

Potopa v roce 1997, pokud si dobře vzpomínám. Bylo dobré pozorovat Ivana, jak kope odvodňovací příkopy. To vyplavilo celý tábor.

To jste mohli dělat přívalovky.

Přívalovky byly i bez toho.

Když jsi začal chodit v 16, tak jsi dělal i vedoucího?

Jo, vedoucího u skautů.

ROZHOVOR

S Jezevcem o skautingu v 60. letech**Co umožnilo znovuobnovení skautingu v osmašedesátém?**

To je tak: Základem skautské ideologie je přece žít pravdivě a to se s ideologií komunistů a jiných totalitních režimů naprosto neslučuje, proto když se celá společnost snažila po dlouhé době devastace polidštit, bylo samozřejmostí, že skauti se na tomto museli podílet, a proto začali znovu oficiálně a legálně fungovat. To co bylo dlouhá léta zakazováno se mohlo konečně ukázat na veřejnosti

Jak si se skautem poprvé v těchto letech setkal a kolik ti bylo let?

Bylo mi 14let. Měli jsme jednu příbuznou, která nám doporučila dobrý skautský oddíl ve střední Brně.

A co tehdejší režim? Neměli jste stále nějaké problémy s komunisty?

V osmašedesátém jsme moc s komunisty problémy neměli. Jenom nám ruští vojáci snědli všechny chleba na tábor tehdy v Jeseníkách... problémy nám začaly až v sedmdesátém roce

Jak se vám tehdy po tak dlouhé době odmlky (1948-1968) znovu začínalo?

Začínalo se poměrně dobře jelikož ti skauti, kteří museli skončit v roce 48 se propracovali do vlivných funkcí díky svým zkušenostem nabytým ve skautu v té době a všichni se nám snažili pomáhat co to šlo. Doporučovali a schvalovali tábořiště, zajišťovali pozemky a klubovny. Hodně nám pomáhalo, že lidé měli více času, protože ho nebylo možné trávit tak jako dnes (internet, v televizi nic moc nedávali). To co bylo dlouhá léta zakazováno, se mohlo konečně ukázat na veřejnosti

Prý sis v tenkrát dělal tři orlí pera?

No, to je pravda. Bylo to v roce 69 na táboře u Nové Vsi v Jeseníkách. Tenhle byl zajímavý tým, že celou dobu (tři týdny) přšelo. O to byla tato zkouška zajímavější. A jednou cestou z kostela z Nové Vsi šli tři skauti trochu napřed a pak se k nám vrátili se slovy: „Našli jsme slepýše!!!“ Při prvním pohledu na hada nám došlo, že nejde o slepýše, ale o zmiji. Mezitím už stihla tři kluky kousnout do ruky, když mezi nimi kolovala. Velké štěstí bylo, že právě jedni rodiče byli na návštěvě autem a po první pomoci je rychle odvezli do nemocnice... Po třech dnech se k nám v pořádku vrátili.

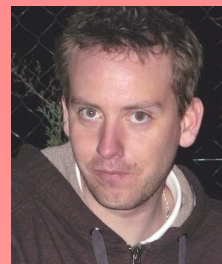
Jak je známo tyto časy nevydržely dlouho a poměry se dostaly zpět a byly ještě horší než dříve. A skauti se znovu museli uchýlit do ilegality. Jak jsi skončil ty?

Já jsem neskončil, do pionýra se mi nechtělo, a tak jsem s větší částí oddílu vstoupil do svazarmu, kde jsem pracoval až do roku 89, kdy se naskytla možnost znovu se skauty začít, a tím se začala i psát historie 35.oddílu.

Tak Jezevče děkuji ti za rozhovor

Omlouvám se za případné nepřesnosti.. tento rozhovor vznikl při degustaci vína na svatbu mé sestry ☺

Joža

Zdeněk Ševčík**Kdy jsi začal chodit do skautu?**

Začal jsem chodit s Kokinem, takže asi někdy v 91. roce a asi 93 jsem odešel k Termitům.

Řekni nám nějaký tvůj největší zážitek, nebo co se ti zarylo do paměti.

Co se mi zarylo do paměti bylo, že jsme měli pořád binec – to byl první průšvih, druhý průšvih že jsme chodili pozdě na rozcvičku, třetí že jsme chodili pozdě k jídlu a zapomínali jsme a ztráceli turbánky a šátky a ještě také občas nějaké sprosté slovo nebo jsme něco provedli Ivanovi.

Za to se klikovalo?

Ne, za každé provinění byly 3 polínka. No a my jsme svého času posbírali těch trestů každý den tak deset, takže to začalo být náročný, proto jsme to řešili tím způsobem, že jsme některý dny udělali výpravu do lesa a udělali si zásobu třeba 100 polínek. Tak jsme věděli, že to máme na tři dny vyřešený.

Kde jste to dřevo měli?

Měli jsme tajnou skrýš, nevím jestli to tam nad táborem ještě je, ale byla tam nějaká oplocenka a v té oplocence jsme skladovali strašný množství natahaného dřeva a polínek.

REPORTÁŽ

Rádcovský kurz Rozrazil

Když jsem se dozvěděl, že mám projít rádcovským kurzem, neváhal jsem a řekl, že chci jít na Rozrazil. Zpětně vidím, že jsem se rozhodl opravdu nejlíp, jak jsem mohl. Rádcovský kurz mi opravdu něco dal, něco co jednou jistě využiji.

Všechno to začalo na úvodní schůzce. Konala se v klubovně v Juliánově. Ze začátku jsem nestíhal kulit oči - bylo tam asi 50 lidí a co hůř, většinou se znali. Ale po několika hrách jsme se seznámili i my.

Přednášky byly v úterý, středu a čtvrtek, takže si každý mohl vybrat termín, který mu vyhovuje. K přednáškám akorát tolik, že byly precizně připravené, většinou jsme dostali papír a hráli jsme i různé hry, takže jsem se tam vždycky opravdu těšil.

Víkendovou jsem málem prošvihl. Informační mail jsem považoval za spam, přece jen byl odeslaný z divné adresy a i obsah byl podivný. Svou účast jsem potvrzoval asi dva dny předem. Naštěstí, když jsem přišel v pátek odpoledne na hlavní nádraží, počítali se mnou. Po příjezdu jsme se hned měli převléct do kostýmů. Někteří to nehrotili, ale myslím si, že jim to pak bylo líto – protože se na ně všichni dívali jak na lamery. Večerní program byl výborný, rozdělili jsme se do skupinek (rodin) a dozvěděli se, že naším cílem je stát se členy rodiny Addamsů. Ráno po rozcvičce byla snídaně a !světe div se! jídla bylo tolik, že se o něj vůbec nemuselo bojovat. Po našich akcích trochu nezvyk, jinak ale příjemná změna. Pak nastal kolotoč přednášek. Byly sice pěkně připravené, ale přece jen na sedmé přednášce už jsem byl trochu jetej. Dopoledne jsme hráli dýňoball, což je brutální, ale zábavná hra. Nejvíce psycho přednáška byla asi rétorika. Tam jsme vysvětlovali libovolnou hru a natáčeli nás na kameru a potom nám řekli, co děláme (gestikulace, výrazy, řeč těla) špatně. Přes noc video sestříhali a další den nám ho pouštěli a probírali jsme to ještě jednou se všema. Večer v sobotu byl malej noční orient'ák. Dostali jsme GPSku a hledali kontroly. Já, kterej jsem GPSku v životě nedržel v ruce, jsem si to docela užil. V neděli dopoledne byly ještě schůzky na reál. Museli jsme po dvojicích připravit půlhodinovou schůzku a opravdu ji zrealizovat.

V půlce února byl Prostředek. Je to proti Víkendovce spíše odpočinkový. První večer jsme se vozili na kolečkách přes úplně příšernou trasu. Ale byl to fakt silnej zážitek.

No a pak přišli Zkoušky. Jeli jsme do Lomnice u Tišnova. Nejdřív jsme si pro odlehčení zahráli běhací hru a pak přišla teoretická část zkoušek. Po dvouapůlhodinovém vyplňování testů jsme šli do tělocvičny a spát. Další den ráno byla rozcvička pouze intelektuální. Pak přišla praktická část zkoušek. Dopoledne byla Metodika 1, Zdravověda a Základy sk. znalostí. Odpoledne Metodika 2,3, Psychologie 1,2, Idea a Historie skautingu. Večer byla úplně maxi hra. Naplňovali jsme vlastnoručně vyrobený balón z 20m² fólie horkým vzduchem nad ohněm.

Komu se jako prvnímu vznesl, ten vyhrál. V neděli dopoledne byly schůzky. Rozdělili jsme se do skupin po asi deseti lidech a každá dvojice měla prakticky provést schůzku na půl hodiny. Pak přišel oběd a po obědě vyhlášení výsledků. Před odjezdem domů jsme si ještě zahráli ufobal.

Celkově kurz splnil moje očekávání a myslím, že i ti, kteří nesložili zkoušky, tam nebyli zbytečně. Užili si zábavy a určitě nabyli spoustu nových zkušeností.

Radim

BODOVÁNÍ

září 2008 – duben 2009

- jednotlivců

Jméno	Body	Účast	Jméno	Body	Účast	Jméno	Body	Účast
(1) Ondřej Kotásek	276	50	(14) Radim Kašpárek	194	39	(27) Jan Král	152	33
(2) Honza Cajzl	241	42	(15) Daniel Navrátil	192	30	(28) Petr Bartek	137	32
(3) Vojta Klement	236	46	(16) Adam Krajíček	191	29	(29) Daniel Pardon	136	31
(4) Václav Kolář	229	41	(17) Michal Daněk	186	38	(30) Jakub Králíček	124	24
(5) Michael Sázaravský	228	39	(18) Tadeáš Kamínek	179	36	(31) Lukáš Hudec	97	22
(6) Jan Bareš	222	51	(19) Vojtěch Házy	177	29	(32) Tomáš Lamparter	96	25
(7) Matěj Ingršt	213	39	(20) Štěpán Juránek	170	32	(33) Tomáš Strupek	91	28
(8) Jakub Hudec	211	44	(21) Vojta Popelka	168	32	(34) Vojtěch Brůža	88	26
(9) Josef Vyškovský	210	44	(22) Radek Jančík	167	33	(35) Vojta Kára	80	17
(10) David Holický	208	38	(23) Vojtěch Juránek	167	30	(36) Jan Rybka	76	21
(11) Jakub Holuša	208	36	(24) Ondra Holub	166	35	(37) Jakub Hanák	66	15
(12) Ondra Havlíček	207	38	(25) Marek Sychra	165	40	(38) Filip Lamparter	64	20
(13) Michal Házy	201	33	(26) Jan Hrachovina	158	28	(39) Vašek Lamparter	26	4

- družin

Etapové bodování			Peníze																Součet získaných bodů		
			body za jednotlivé etapy																		
			Města/Erby	Erby/Zlato	Zlato/Suroviny	Doktor	Šerif	Stáje	Saloon	Tržiště	Radnice	Neuroda	Otroci	Nemoci	Kanalizace	Banka	Banditi	Železnice		Sucho	Plavba
město	družina																				
Skauti	West rentner	Svišti	2	3	2	2	4	3	3	2	3	3	2	2	2	4	3	3	2	2	47
	Simpson town	Kamzíci	1	2	1	1	3	1	3	0	1	1	3	1	1	2	3	1	3	2	30
	Cross road	Mamuti	3	1	3	3	4	2	1	3	2	3	2	4	4	1	1	3	3	3	46
Vlčata	El Paso	Jeleni	2	2	2	1	2	2	1	3	3	3	1	2	3	3	2	1	4	1	38
	Erangers city	Vlci	3	3	3	3	1	3	3	1	2	1	2	3	1	1	3	3	2	3	41
	El Dorado	Jestřábi	1	1	1	2	3	1	3	2	1	2	3	1	2	2	1	3	1	3	33

			Budovy										Celkový součet	Suroviny							
			za 3 body				za 5 bodů					za 7bodů		jidlo	dřevo	kámen	voda				
			Farma	Dřevorubec	Lom	Studna	Doktor	Radnice	Šerif	Saloon	Stáje	Tržiště						Armáda			
město	družina																				
Skauti	West rentner	Svišti	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	5	15	15	10	16
	Simpson town	Kamzíci	1	1	1	1	1	1	1	1							3	26	6	18	16
	Cross road	Mamuti	1	1	1	1	1	1	1	1		1	1	1	1	1	2	3	14	28	16
Vlčata	El Paso	Jeleni	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1					1				
	Rangers city	Vlci	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1				4				
	El Dorado	Jestřábi	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1					6				

STŘEDISKOVÉ OKÉNKO

O střediskovém setkání vedoucích

Petr: Čau Ruprde, co říkáš na setkání vedoucích, kterého jsme se zúčastnili na začátku dubna.

Ruprd: Mě se to líbilo. Všechno začalo cestou s Milanem. Po cestě jsme se zastavili v Lomnici kouknout na naše kluky na rádcáku.

Petr: To je pravda. Cesta byla fakt dobrá. A rádcák to byla pořádná haluz. Zrovna jsme si říkali, že jsme tady v Lomnici dělali zkoušky před dvěma lety a najednou vidíme na hřišti lidi v Panteřím tričku.

Ruprd: Milan zastavil a šli jsme se na ně podívat.

Petr: Abychom stihli večeri, museli jsme si pospíšet. Na faru do Bedřichova zbývalo ještě několik kilometrů.

Ruprd: Nutno dodat, že jsme ještě chvíli po cestě bloudili.

Petr: To je pravda, ale večeri a hlavně speciální střediskovou poradu jsme stihli.

Ruprd: Na poradě se mimo jiné začala řešit otázka odloučenosti Panterů od zbytku střediska.

Petr: Jo to byla opravdu bouřlivá debata, ale určitě byla užitečná pro obě strany.

Ruprd: Abychom se trochu provětrali, vyšli jsme na noční vycházku na blízkou rozhlednu.

Petr: Co dál? Pak se šlo spát.

Ruprd: Ještě před tím nám Milan napsal SMSku, že po cestě domů mu žádná srnka nepolíbila nárazník, a že nás zdraví jako vůdce v demisi.

Petr: Ráno nás čekal budíček v podobě písničky, která se ti na tolik zalíbila, že jsi vyběhl jako první ze spacáku.

Ruprd: To byla sranda stejně jako rozcvička, která následovala.

Petr: Dopoledne byla hra s velmi složitými pravidly, kdy se stavěla kostka z lega.

Ruprd: Museli jsme se domluvit a spolupracovat, ostatně jako ve většině her.

Petr: Myslím, že ještě jeden účel mělo setkání splnit. A to, abychom se seznámili.

Ruprd: A to se rozhodně povedlo. Jen škoda, že tady nebyli další naši vedoucí jako Zevl nebo Jindra.

Petr: Po obědě byl závod, při kterém jsme táhli kolo bažinami a potokem asi 5ti km okruh.

Ruprd: To byla pořádná fuška, ale i tak jsme si rádi zahráli ještě ufobal. Konečně jsem si pořádně zahrál.

Petr: Večer byla pantomima a hádání profesí.

Ruprd: A v neděli další běhací hra a úklid.

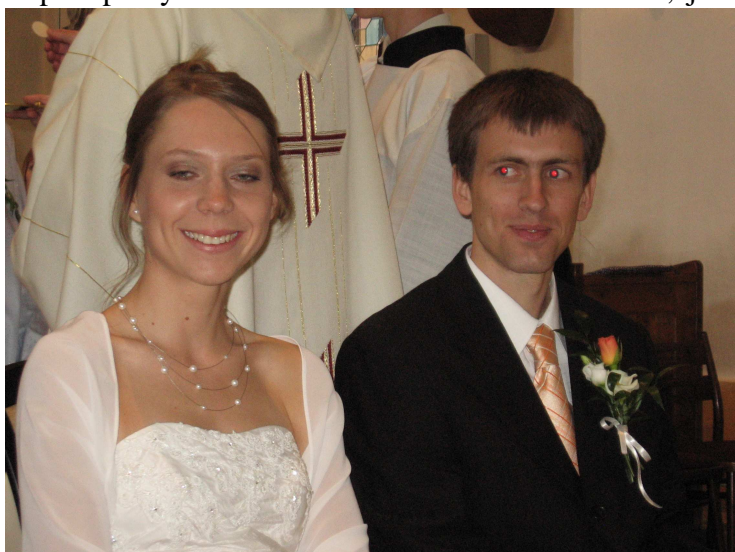
Petr: A jak to vidíš zpětně. Mělo to smysl? Stálo to za to? Za sebe musím říct, že určitě. Poznali jsme většinu vedoucích ve středisku, vyblbli se a strávili pěkný víkend.

Ruprd: To rozhodně. Je ale potřeba se setkávat nadále. Třeba začít chodit na schůzky Topinamburu. Už jsem se domluvil, že na nějakou zajdu.

SENZACE

GAME OVER

V sobotu 25. 4. byli slavný programátor Tomáš „Kokino“ Sychra společně s bývalou vůdkyní světlušek Danielou „Dany“ Königovou spojeni do svazku manželského v kostele sv. Janů neméně slavným panem kaplanem Fatěnou! Byla z toho veliká sláva, těch darů a jídla! Popřát přišly i dávno ztracené skautské existence, jako například legendární Marek Krčál a

oddílový rozhodčí Petr „Collina“ Kudlička. Skautská část našeho oddílu pod vedením podrádce Svišťů Radima Kašpárka se taky připojila k obdarování šťastného páru. Náš velký Kokino dostal jedno velké kokino. Ano, je to tak, dostal velký bonbón, který obsahoval plno menších. Toto manželství začalo opravdu sladce. Po naložení všech darů a vyfocení všech přítomných se nejbližší kruh rodiny a blízkých odebral na krásné místo s ještě hezčím výhledem na přehradu. Zde již čekal honosný pokrm z našich

vepřových přátel a smažených brambor. Po formální stránce svatební oslavy nastoupila méně formální a nakonec, po příjezdu známé Bystrcké bandy, která je známa pod pseudonymem „Spolčo“, se to teprve pořádně rozjelo. Řechty rozpustil svůj věčný culík, Pájka nahodil několik pořádných songů – vypalovaček a pořádná párty byla tu. Sešla se hodina s hodinou, a tak už se stalo, že lidé začali být ospalí. Velká svatba skončila a řekl bych, že proběhla nejlíp, jak jen mohla. Jen bych nakonec popřál našemu novému páru vše nejlepší do budoucna a ať proplovávají životem jako koráb po moři bez bouří.

Není všem dnům konec!

Pokud jste propásli svatbu jednoho našeho vedoucího, přinášíme vám svatební oznámení Pavla „Pájky“ Prudíka, našeho oddílového rockového basáka:

Pavel Prudík Marie Vyškovská

*Ečerova 9
Brno*

*Vondrákova 19
Brno*

Radostně oznamujeme,

že budeme oddáni,

po slibu lásky, úcty a věrnosti

dne 16. května 2009

v 11 hodin

v kostele sv. Janů v Bystrci.

ZAJÍMAVÉ ODKAZY

Failblog.org

aneb Život tropí hlouposti. Fail – anglicky selhat, chybit, netrefit, neuspět, nezdařit se. Těchto termínů si na této stránce užijete opravdu vydatně. Stránka je zaplněná nejrůznějšími omyly a "podělávkami". Určitě se vám bude hodit znalost angličtiny.

www.left-or-right.com

Je lepší šunka nebo sýr? Cukr nebo sůl? Tom nebo Jerry? Skok do výšky nebo skok o tyči? Nyní máte možnost rozhodnout v hlasování ve stovkách podobných mini anket. A vzhledem k tomu, že se jedná o Web 2.0 je vše velmi snadné a na své si přijdou i ti méně znalý angličtiny, protože každé hlasování je doplněno ilustrativním obrázkem. A to není ještě všechno, můžete i navrhnout vlastní hlasování. Že by buchty s mákem nebo knedlo vepřo zelo?

lamer.cz

Na serveru lamer.cz najdete vtipné nebo jinak zajímavé útržky komunikace z IRC, ICQ, apod.

Nad některými citacemi opravdu zůstává rozum stát.

- <a> Tak mame problem u zakaznika
- <a> Na disku je místo jenom vpravo
- Coze?!
- <a> pise to "No space left on device"

Připravil Joža

TIP NA VÝLET**Lanové centrum v Brně**

V lanovém centru jsem byl dvakrát se školou.

.Poprvé jsme tam šli jako normální návštěvníci a podruhé jsme soutěžili v rámci soutěže “expedice Kárákorám”.

Poprvé jsme do lanového centra jsme přišli asi v 16:30. Dostali jsme úvazky a šli si trénovat jištění, protože jsme si jistili navzájem. Potom jsme ještě potrénovali na nízkých překážkách a pak už šli lézt. I když se to nezdá, je to docela vysoko. Zesodu to vypadá všechno jinak. Nahoře ještě docela foukal vítr a proto, když jsem vylezl nahoru, ani se mi nechtělo jít od sloupu. Ale co, řekl jsem si, všichni se dívají tak tady nebudu hrát divadlo. No přesně si nepamatuju, jak jsem se cítil, ale najednou jsem byl u protějšího sloupu a signalizoval, že se chci nechat spustit dolů. Bohužel jsem už víc překážek

nestihl, ale i ta jedna stála za to.

Podruhé jsem přišel do lanového centra společně se svým devítičlenným týmem asi v 17:00. Byla už celkem zima, tak jsem litoval, že jsem si nevzal dlouhý gatě. Po krátkém vysvětlování pravidel a malé průpravě jsme mohli začít soutěžit. Šlo o to, že každá překážka byla za určitý počet výškových metrů a cílem týmu bylo nasbírat jich co nejvíc. Některé překážky byly i pro dvojice a to byla teprve sranda. Když člověk stojí na laně 10m nad zemí

a drží se jen spolužačky, k tomu ještě fouká vítr, opravdu zažije něco, co jinde ne. Nakonec jsme ale vyhráli a tak jsme měli dobrej pocit, že jsme se nedřeli zbytečně.

Návštěvu lanového centra můžu opravdu všem jen doporučit, ale je to celkem drahý, takže se vyplatí využít nějaké skupinové slevy nebo tak jít na nějakou tu soutěž. Cena je vždy podle programu a počtu lidí.

odkazy:

www.lanovecentrum.cz/brno

www.expedice-karakoram.cz

Radim

RECENZE POČÍTAČOVÉ HRY

Zaklínač – The Witcher – Wiedźmin

Žánr: RPG **Minimální požadavky:** 2GHz procesor, 1GB RAM, graf. 128MB, 8GB+ místa

Tuhle hru určitě ocení všichni čtenáři knižní předlohy, setkáme se tu totiž s plno postavami, které byly v knize. Celá hra se odehrává po posledním dílu ságy; Geralt ztratil paměť, a tak začíná postupně od začátku. Hra začíná prologem na zaklínačském hradišti Kaer

Morhen, kde si Geralt osvojí začátky boje a zároveň začne úkol, který se táhne celou hrou – jakási organizace Salamandra ukradla důležité alchymistické aparatury a zabila jednoho z posledních zbylých zaklínačů na hradišti.

Jsou ty dva praktické mody kamer, klasická 3rd person/přes rameno s pohybem na klávesnici a rohová kamera s pohybováním pomocí klikání myši. Bojový systém nenabízí moc možností, příběhnete k potvoře, kliknete a už jen čekáte, až se namísto kurzoru podoby meče objeví planoucí meč. Tehdy kliknete a zaklínač

udělá další kombo. Zbraně v této hře by se daly rozdělit na tři skupiny – ocelový meč použitelný pro zaklínačský styl boje (výrazně lepší než ostatní), stříbrné meče na příšery všeho druhu (celkem vzácné, moc jich ve hře není) a ten zbytek - zbraně, které se vůbec nehodí k zaklínačům, například sekery, kladiva. Boj s každou zbraní se ještě dá rozdělit na tři způsoby – silný, rychlý a skupinový. Silný použijete proti velkým, pomalým nepřátelům, rychlý proti těm druhým a skupinový tehdy, když na vás půjdou oba všichni dohromady. Dalším způsobem boje jsou tzv. znamení, magická kouzla. Jak už jsem řekl, Geralt ztratil paměť, a proto v průběhu hry nachází Kruhy živlů, kameny, pomocí nichž se dokáže znamení naučit. Celkem má pět znamení – na odhazování/omráčení, ohnivé zranění, ochranné, past s ostny a zmatení nepřítele.

Jako v každé jiné RPG jsou tu levely a talenty na zlepšování schopností. Geralt si také vede slušný deník, kde má přehled všech úkolů, postav, bestiář, recepty.

Na obrázku vpravo, je vidět zaklínačský medailon ve tvaru vlka (nahore vpravo) – ten se vždy rozkmitá, když hrozí nebezpečí. Vedle něj jsou tři atributy – zdraví, energie (potřebná na znamení) a toxicita – míra otrávení lektvary.

Na závěr bych dodal, že už jsem dlouho nehrál RPG, co by mě dokázalo vtáhnout do děje jak Zaklínač. Mnozí určitě ocení, že nabízí mnoho možností se rozhodnou, má to až tři různé konce. Možná jediná nevýhoda je, že se to skoro všude načítá a někdy už to docela brzdí, ale to se dá částečně doladit patchama. A ještě jednu věc bych měl dodat na konec. Hra není od 18 pro nic za nic.

Připravil Komár

STALO SE

Více denní výlet s Poštolkami

V pátek 6.3. jsme jeli na první vícedenní akci s Poštolkami v novodobé historii Panterů. Nevím jak ostatní, ale já se těším, vždyť je to něco nového, něco co tu ještě nebylo. Sraz v 15:00 u nástěnky stíhám těsně, ale přece. A už odjíždíme. Tramvají číslo jedna na nádraží a rychle do vlaku. Volno je jen v uličce, ale srandy si užijeme asi víc než v kupé. Uličku totiž sdílíme s partou Moraváků, kteří se jedou rekreovat. Dobrá nálada jim nechybí a tak se z cesty stává neopakovatelný zážitek. Z Vyškovského nádraží je to sice ještě kus pěšky, ale aspoň není vedro, takže se nepotíme. Po ubytování a snědení posledních zásob se vrhneme na seznamování. Je to náročný a tak večere mizí rychleji, než se holky stihnout vzpamatovat.

V sobotu ráno jsou ke snídani buchty, které jsme si přivezli. Nezapomenutelný je výrok: "Kluci by měli vozit dvakrát víc buchet než holky". Poté odcházíme do aquaparku. Největší atrakcí je ale automat, který rozměňuje na desetikoruny. V aquaparku je opravdu sranda, a tak se nám nikomu nechce pryč. Na faře nás už

čeká segedín a Milan. Odpolední zdravotní je sice přínosná, ale přece jen trochu zdlouhavá. Pak si jdeme zahrát vlajkovku v noční vesnici. Je to opravdu super, jen území je možná trochu větší. Večer je vícedenníáková klasika – upíři, Palermo, sardele.

Další den ráno jdeme už jen do kostela, dopoledne hrajeme nějaký malý hry a uklízíme. Jistí dva skauti jsou skautkami označeni jako Pat a Mat, protože užívají neobvyklého systému na ždímání hadru. Kanystr po obědě je docela vražednej, vždyť se hraje na betoně. Objeví se i rozbité koleno. Cesta vlakem je sice hektická, ale vše probíhá v pohodě. Při rozloučení se zdá, že se akce všem líbila.

Radim

Anketka (alias zpětná vazba)

Jaká 3 slova se ti vybaví po tomto výletu?

David: Noční vlajkovka, kanystr, kuře

Maarosh: vaření, zima, panteří

Jezinka: dobrý, dobrý, dobrý

Anajka: kačenka, zdravotní, špek

Pedro: kačenka, zdravotní, vejce

Lachťa: kačenka, moc srandy, únava

Knedlík: hodně her, aquapark, služba

Vojta P.: zevlení, stěžování si, spaní

Vojta B.: bang, jídlo, hry

Indoš: postel, zábava, aquapark

Nody: zima, zábava, jídlo

Radim: déšť, segedín, kuře

Maki: dobrý, hlad, únava

Joža: sranda, zima, zevl

Petr B.: aquapark, zábava, dědice

Jeňour: aquapark, zábava, skautky

Ondra H. (před novináři zdatně utekl, takže jeho dojmy stále nevíme)

Bacil: sklep, "nepořádek", poštolky

Petr K.: sranda, déšť, pohoda

Ondra K.: brambory, jabka, mrkve

Fotohádanka

Ukažte se! Poznáte co je na fotce?

Své tipy pište na panteridrapek@gmail.com

Fotohádanka z minulého čísla:

Vítězem minulého kola se stal Vašek Kolář! Gratulujeme!

Správnou odpovědí bylo: Brněnské kolo

Panteří drápek

Časopis, co se vám dostane pod kůži!

vydává: 35. oddíl vlčat a skautů PANTERĚI Brno;

web: www.panteri.skauting.cz/casopisy.php; e-mail: panteridrapek@gmail.com;

šéfredaktor: Radim Kašpárek; redakční rada: Petr Kotásek, Joža Vyškovský, Marek Sychra;

distribuce tohoto čísla od 30.4.2009